

ŠTEVILKA 3 ● 1943/44 ● LETNIK 74

J. L.

Kaj pa letos...

»Kaj pa letos boš prinašal,
ljubi sveti Nikolaj?«
Atek je tako poprašal. —
Sam si odgovarja naj.

»Milka prosi me denarja.
Pa naj bo! — Kar dal ga bom.
Še orehov dva peharja
ji prinesel bom na dom.«

Berta prosi: »Šolsko mapo!
Stara ni za rabo več.
Dal ji bom še zimsko kapo,
nosek ima ves rdeč.«

»Kaj pa Jakec?« — »Nova knjiga
dela težke mu skrbi.
Šola, pravi, veseli ga.
Zgodi se mu, kar želi.«

»Kaj pa Tončku?« — »Očenaša
zadnjič v šoli ni nič znal.«
»Kaj dobil bo,« atek vpraša,
»kaj, svetnik, boš njemu dal?«

»Letos malo bom zamižal
in mu spolnil bom želje,
če se bo lepo pokrižal...
Drugo leto pa -- gorje!«

»Kaj pa Tonček, Anka, Miha,
kaj pa z njimi boš počel?«
»Z mano parkelj prisopiha,
prav z veseljem jih bo vzel.«

Svjatoslav

Nikolajeva

Čez griče snežene, čez bele planjave
cinglajo, cinglajo angeli beli,
trosijo pesmi in zlate darove
tihu deželi.

Z vedrim smehljajem zapustil je raj,
prebredel vse zemlje, vse tihe dežele
in blagoslavljal z dobrotno roko
svetec — naš Nikolaj.

Vsem revnim otrokom rumenih zlatnikov,
zdravja bolnikom, romarjem srečo,
naši molčeči deželi
v zimskih viharjih čiste oči,
da bomo videli jasne poti
v vsak dobri kraj —
obdari, obdari nas vse, Nikolaj!